

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin (77/388/ETY⁽¹⁾), jota on viimeksi muutettu 24.7.2006 annetulla neuvoston direktiivillä 2006/69/EY⁽²⁾), jota seuraavassa kutsutaan kuudenneksi direktiiviksi, 13 artiklan B kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että

- 1) kiinteistön, jolla sijaitsee vesialue, jota varten oikeus myönnettiin, omistajan
- 2) sellaisten kalastusoikeuksien haltijan, jotka oikeuttavat kalastamiseen julkisena hyödykkeenä pidettävällä vesialueella,

10 vuodeksi tekemän vuokrasopimuksen muodossa tapahtuva vastikkeellinen kalastuksen harjoittamista koskevan oikeuden myöntäminen on ”kiinteän omaisuuden vuokrausta”?

⁽¹⁾ EYVL L 145, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 221, s. 9.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 9.11.2006 — The Queen on the application of Synthon BV v. Licensing Authority, väliintulija: Smithkline Beecham plc

(Asia C-452/06)

(2006/C 326/84)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Synthon BV

Vastaaja: Licensing Authority

Väliintulija: Smithkline Beecham plc

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) — Kun jollekin jäsenvaltiolle (jäljempänä asianomainen jäsenvaltio) esitetään ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY

28 artiklan⁽¹⁾ mukainen hakemus toisessa jäsenvaltiossa (jäljempänä vertailujäsenvaltio) myönnetyn lääkkeen markkinoille saattamista koskevan luvan tunnustamiseksi asianomaisessa jäsenvaltiossa

- kun vertailujäsenvaltio on myöntänyt tällaisen markkinoille saattamista koskevan luvan direktiivin 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukaisessa lyhennyksessä hakemusmenettelyssä sillä perusteella, että lääke on olennaisilta osiltaan samanlainen kuin toinen EU:ssa vaadituksi ajaksi luvan saanut lääke (vertailutuote), ja
- kun asianomainen jäsenvaltio aloittaa lupahakemuksen hyväksymismenettelyn, jonka yhteydessä se tarkastaa, että hakemus sisältää direktiivin 8 artiklassa ja 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa ja 28 artiklassa edellytetyt ilmoitukset ja asiakirjat ja että esitetyt ilmoitukset ovat yhteensopivat lupahakemuksen oikeudellisen perustan kanssa,

a) onko direktiivin ja erityisesti sen 28 artiklan kanssa yhteensopivaa, että asianomainen jäsenvaltio tarkastaa, että lääke on olennaisilta osiltaan samanlainen kuin vertailutuote (suorittamatta tältä osin mitään aineellista arviointia), kieltäytyy hyväksymästä ja arvioimasta hakemusta ja jättää tunnustamatta vertailujäsenvaltion myöntämää markkinoille saattamista koskevan luvan, koska lääke ei ole asianomaisen jäsenvaltion mukaan olennaisilta osiltaan samanlainen kuin vertailutuote?

b) vai onko asianomainen jäsenvaltio velvollinen direktiivin 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti tunnustamaan vertailujäsenvaltion myöntämän markkinoille saattamista koskevan luvan 90 päivän kuluessa hakemuksen ja arviointikertomuksen vastaanottamisesta, ellei se vetoa direktiivin 29–34 artiklassa säädettyyn menettelyyn (joka on sovellettavissa, jos voidaan katsoa olevan syytä olettaa lääkkeen markkinoille saattamista koskevan luvan aiheuttavan direktiivin 29 artiklan mukaista kansanterveydellistä vaaraa)?

- 2) Jos kysymykseen 1 a) vastataan kieltävästi ja kysymykseen 1 b) myöntävästi ja jos asianomainen jäsenvaltio hylkää hakemuksen sen validointivaiheessa sillä perusteella, että lääke ei ole olennaisilta osin samankaltainen kuin vertailutuote, ja jättää näin ollen tunnustamatta vertailujäsenvaltion myöntämän markkinoille saattamista koskevan luvan taikka vetoamatta direktiivin 29–34 artiklan mukaiseen menettelyyn, muodostaako se, että asianomainen jäsenvaltio jättää tunnustamatta vertailujäsenvaltion myöntämän markkinoille saattamista koskevan luvan edellä mainituissa olosuhteissa, riittävän ilmeisen yhteisön oikeuden rikkomisen yhdistetyissä asioissa C 46/93 ja C 48/93, Brasserie du Pêcheur ja Factortame, annetussa tuomiossa asetetussa toisessa edellytyksessä tarkoitettulla tavalla? Toissijaisesti, mitä seikkoja kansallisen tuomioistuimen on otettava huomioon määriteltäessä sitä, muodostaako tällainen tunnustamatta jättäminen riittävän ilmeisen rikkomisen?

3) Kun asianomainen jäsenvaltio on jättänyt tunnustamatta vertailujäsenvaltion myöntämän markkinoille saattamista koskevan luvan edellä 1 kysymyksessä esitetyllä tavalla tämän jäsenvaltion sellaisen yleisen käytännön perusteella, jonka mukaan saman vaikuttavan aineen eri suoloja ei voida lain mukaan pitää olennaisilta osiltaan samanlaisina, muodostaako se, että asianomainen jäsenvaltio jättää tunnustamatta vertailujäsenvaltion myöntämän markkinoille saattamista koskevan luvan edellä mainituissa olosuhteissa, riittävän ilmeisen yhteisön oikeuden rikkomisen yhdistetyissä asioissa C 46/93 ja C 48/93, Brasserie du Pêcheur ja Factortame, annetussa tuomiossa asetetussa toisessa edellytyksessä tarkoitettulla tavalla? Toissijaisesti, mitä seikkoja kansallisen tuomioistuimen on otettava huomioon määriteltäessä sitä, muodostaako tällainen tunnustamatta jättäminen riittävän ilmeisen rikkomisen?

(¹) EYVL L 311, s. 67.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 13.11.2006 — 01051 Telecom GmbH v. Bundesrepublik Deutschland

(Asia C-453/06)

(2006/C 326/85)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Muutoksenhakija: 01051 Telecom GmbH

Vastapuoli: Bundesrepublik Deutschland

Menettelyyn kutsuttu: Vodafone D2 GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) (¹) 27 artiklan ensimmäisen kohdan ja sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin

2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) (²) 7 artiklan kanssa sopu-
soinnussa se, että sisäisen oikeuden mukaan eräs tämän oikeuden aikaisempi lakisääteinen määräys, jonka mukaan yhteenliittämismaksujen määrittämisessä on perusteena käytettävä tehokkaan palvelujentarjonnan kustannuksia, pysytetään väliaikaisesti voimassa, vaikka yhteisön oikeudessa ei säädetä sen voimassapysyttämisestä?

(¹) EYVL L 108, s. 33.

(²) EYVL L 108, s. 7.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesvergabeamt (Itävalta) on esittänyt 13.11.2006 — presstext Nachrichtenagentur GmbH v. 1. Itävallan liittotasavalta, 2. APA-OTS Originaltext-Service GmbH, 3. APA AUSTRIA PRESSE AGENTUR registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung

(Asia C-454/06)

(2006/C 326/86)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesvergabeamt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: presstext Nachrichtenagentur GmbH

Vastaajat: 1. Itävallan liittotasavalta 2. APA-OTS Originaltext-Service GmbH, 3. APA AUSTRIA PRESSE AGENTUR registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko direktiivin 92/50/ETY 3 artiklan 1 kohdassa mainittua ilmausta "tehdessään" ja 8 ja 9 artiklassa mainittua ilmausta "tehtävä" tulkittava siten, että ne käsittävät myös sellaisen tilanteen, jossa julkisen hankintaviranomaisen tarkoituksena on hankkia tulevia palveluja sellaiselta palveluntarjoajalta, joka toimii pääomayhtiön muodossa (¹), kun näitä palveluja tarjosi aiemmin toinen palveluntarjoaja, joka yhtäältä on tulevan palveluntarjoajan ainoa osakkeenomistaja ja toisaalta samanaikaisesti käyttää tulevassa palveluntarjoajassa määräysvaltaa? Onko tällaisessa tilanteessa oikeudellisesti merkitystä sillä, että julkisella hankintaviranomaisella ei ole takuita siitä,